

M. Andersen: Ja!

Formanden: Saa vil jeg afbryde Forhandlingen for idag. Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forflag til Lov angaaende nogle Bestemmelser om Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet.

Mødet hævtes Kl. 4 $\frac{3}{4}$.

Fjortende Møde.

Fredagen den 12te December Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af „Forflag til Lov angaaende nogle Bestemmelser om Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet“.

Formanden: Den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet er, som jeg ser, endnu ikke kommen til Stede. Ministeren gjorde mig allerede igaar opmærksom paa, at han maaske ikke kunde komme strax ved Mødets Begyndelse, men yttrede ikke noget Ønske om, at vi derfor skulde udsætte Mødet, da han ventede at kunne være her efter kort Tids Forløb.

M. Andersen: Det var de Foredrag, som vi igaar hørte fra den ærede 2den Lands­thingsmand for 10de Kreds (Sesjen) og den ærede 1ste Lands­thingsmand for 1ste Kreds (Madvig), som gave mig Anledning til at forlange Ordet for en kort Bemærkning. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn fremsatte en Bemærkning om, at saa lange Ferier vilde være uhenigtsmæssige, fordi Børnene derved vilde glemme, hvad de havde lært om Vinteren. Hertil maa jeg svare, at jeg heller ikke har tænkt mig, at dette skulde være absolut bestemt, men derimod, at det skulde overlades til Sogneraadet frit at bestemme, hvor vidt Skole­gangen skulde indrettes paa den af mig foreslaaede Maade eller paa anden Maade. Med Hensyn til den Pris, som den ærede Lands­thingsmand

syntes at sætte paa Sommer­skole­gangen for den øverste Klasse, tror jeg, at han noget overvurderede Betydningen heraf. Jeg mener, at den ikke har Synderligt at betyde, da det nu jo i Reglen kun er et Par Dage om Maanedene, at øverste Klasse kommer til Stede fra den Tid af, at Joraars­arbejderne begynde, og naar det blev ordnet saaledes, at Vinter­skole­gangen kunde blive stadig og daglig, saa vilde der slet ikke være Noget tabt i saa Henseende. Paa Hederne har der i det mindste forhen været indrettet Noget, som man kalder Middags­skoler; men naar Børnene, som staa tidlig op om Morgenen, om Middagen møde i disse Skoler, ere de kun daarlig oplagte til at høre Lærerne, og naar de stakkels Børn falde i Søvn, saa er det haardt, naar de skulle have Stænd af Lærerne eller endnu noget Bærrer. Naar Børnene staa saa tidlig op, ere de virkelig ikke skikkede til at modtage Undervisning i Middags­stunden. Hvad det Spørgsmaal angaar, om Inspektørerne skulde være Mænd med akademisk Dannelse eller dog med en høiere Dannelse end den seminaristiske, da veed jeg meget godt, at den sidst­nævnte Dannelse staar ikke i høi Kurs. Jeg tør dog paastaa, at mange Seminarister, som have modtaget høiere Uddannelse end den, der erhverves ved Seminarierne, vilde være særdeles vel skikkede til at blive Inspektører. Den Aoverensstemmelse inellem Skoleraadene og Inspektørerne, som den ærede Lands­thingsmand forudsatte, at der vilde fremkomme paa mange Steder, vil ligesaa vel kunne finde Sted, naar der tages Inspektører udelukkende blandt Mænd med akademisk Dannelse, som naar de tages blandt Mænd med mindre Dannelse; men derfor har jeg troet, at det kunde være nødvendigt, at Kultus­ministeren havde en Mand — man kalde ham nu Over­skoledirektør eller hvad man vil — som der kunde apelleres til, og som kunde bilægge de Tvistigheder, der muligvis kunde opstaa. Det har ikke været min Mening at ville sige Noget til Forkleinselse om Mænd med akademisk Dannelse — det er langt fra —, men jeg mener, at det maa overlades til Skoleraadene eller dem, som skulle vælge Inspek­teren, med Forbehold af Kultus­ministerens Approbation at bestemme, om de til Inspektør ville have en Præst eller en anden Mand med akademisk Dannelse, eller om de ville have en Mand med seminaristisk Dannelse. — Dernæst gjorde den ærede Lands­thingsmand for Horsens (Sesjen) nogle smaa Bemærkninger angaaende Lærernes Entledigelse. Min Mening angaaende dette Punkt er den samme, som blev udtalt i den af Udvalget i Folkethinget afgivne Betænkning — de Meninger, som med Hensyn hertil ere fremsatte af Udvalgets Mindretal og Flertal, ere ikke forskellige —, og jeg for mit Vedkommende tror, at Skole­lærerne i det Hele taget vilde være vel fornøjede med, hvad Folkethingets Udvalg der har foreslaaet. Den ærede Lands­thingsmand syntes at anke over, at Præ-